

samote v civilizirani svet, kjer je eden drugemu v napotje. Na Robinzonovem otoku je še dovolj prostora!

*

Zasmehovani Poljšak dela na Dunaju čudeže.

Pod zgorajnim zaglavjem je prinesel »Jugoslovan« od 6. oktobra t. l. izpod peresa dunajskega dopisnika o g. Poljšaku naslednje:

Dvorni svetnik in primarij Rudolfove bolnice na Dunaju dr. Funke je imel dne 1. t. m. ob 4. uri popoldne svoje prvo predavanje v zimskem semestru o zdravljenju neoperativnih rakov, sarkoma in kostne tuberkuloze. Predaval je na kliniki prof. Eiselsberga pred zdravniki iz raznih delov sveta, kajti njim je bilo to predavanje v prvi vrsti namenjeno. Došli so oficijelni zastopniki Litve, Estonije, Češke, Finske, Rumunije, Holandske, Švedske, Norveške in menda tudi Jugoslavije, neoficijelno pa še Venezuela po vseuč. prof. in bivšem ministru dr. Riveru Saldia, Indija, Kitajska, Arabija, Francija, Anglija ter veliko znanih kliničkih in drugih zdravnikov dunajskih.

Pred tako odlično družbo iz vseh delov sveta je prof. Funke predaval o svojih nad 20letnih izkušnjah na polju raziskovanja raka in nekaterih sličnih boleznih. Omenil je na kratko vse, kar je do zdaj dognala raziskovalna znanost. Naglašal pa je, da se od vseh doslej znanih 80 metod zdravljenja niti ena še ni obnesla. Ko je odpravil vse te metode, je dejal, da je on videl samo dva bolnika doždevno ozdravljena, ali še ta dva nista bila znanstveno dokazana. Ta grozna bolezen se razširja čedalje bolj, čim bolj se ljudje hranijo, toliko več je raka. Zdravnikova naloga je bila v glavnem ta, da bolnikom vsaj bolečine lajša. Ozdraviti bolezen pa doslej ni bilo mogoče.

Šele od slovenskega učitelja Alojzija Poljšaka smo dobili sredstvo, o kateri

rem je mogoče reči, da ima bodočnost (»es hat den Anschein, als ob diesem Mittel die Zukunft gehörte...«). To sredstvo je Poljšak imenoval »abjinnin« in sestoji prav za prav iz več mazil. Najprej je opisal sestavo tega sredstva, način uporabe in uspehe, ki jih je predavatelj doslej že imel in ki so ga vsodbujali, da je čedalje z večjim interesom uporabljal to sredstvo. Opazovanja so mu utrjevala prepričanje, da je s tem sredstvom na dobri poti. Je tu več mazil: z enim se rak docela izčisti, nagniti deli se razkrojijo in izločijo, ne da se pri tem kakorkoli oškoduje zdrava okolica, nato se šele začne z drugim mazilom zdravilni proces. Uspehi so naravnost presenetljivi, kakor bomo pozneje videli na ozdravljenih osebah, ki so rade prišle, da pokažejo uspehe tega Poljšakovega sredstva pred celim zborom tujih jim ljudi.

Tega sredstva pa se ne poslužuje samo on v Rudolfovi bolnici, marveč še več drugih zdravnikov odličnega slovesa, kakor docent dr. Aschner, prof. Riese, prof. Scherber, prof. Werner, primarij Murath, prof. Kerl, prof. Pichler, prof. Nobl in drugi. Uspehi so odlični, kakoršnih doslej še ni bilo.

Predavatelj je izjavil še, da je opravilno upanje, da se posreči na tej podlagi tudi zdravljenje za raka v notranosti, kjer z mazili ni mogoče blizu. In povedal je tudi vsem navzočim veselo vest, da bo kmalu otvorjeno na Dunaju zdravilišče, kjer bodo sprejemali težke bolnike za notranje zdravljenje in kjer se bodo mogli zdravniki iz vsega sveta pripravljati za zdravljenje s Poljšakovimi metodami in njegovimi zdravili. To vest so sprejeli poslušalci s posebnim zadovoljstvom. Povedal je tudi, da je Poljšakovo sredstvo na Dunaju pravilno registrirano in torej priznано. (To se je zgodilo na podlagi odličnih pričeval tele vrste znanih evropskih kapacitet. Videli sem tudi sam ta izpričevala v originalu, ki pričajo, kako nizkotno in smešno je bilo ravnanje nekaterih naših ljudi, ki so končno dosegli,

da je moral Poljšak iti v tujino, kjer se osamljen bori za najbolj nesrečno človeštvo in končno za svojo čast in za svoj obstanek.)

Predavanje prof. Funkeja je trajalo skoro dve uri. Na koncu pa je pokazal nad dvajset obolenj za rakom, večinoma že docela ozdravljena, ali v štadiju zdravljenja, da se je videl celi proces zdravljenja. Videli smo več obolenj raka na ženskih prsih. Nekatera so bila že uprav strašna. Rak je segal že globoko v notranost in grozil z neizogibno in strahotno smrtjo. Ali zdaj samo še rdeča pega kaže, kje je bil rak. Mnogi zdravniki so kakor neverni Tomaži otipavali to mesto in vprašali, če kaj boli. Videli smo ozdravljeno bolezen na raznih delih telesa, da, celo v ustih in pod očesom zunaj in znotraj, na lobanji, na čelu, na kolenu, da, celo na podplatih. Fotografije pa so kazale, kakšen je bil rak pred zdravljenjem. Strašni so bili nekateri pogledi na razjedajočega raka. Videli smo celo ozdravljeno raka na dveh moških spolovilih. Zdaj sta možakarja zdrava. Ali niso to čudeži? In vsi navzoči odposlanci znanosti in raziskovanja so rekali: eto čudeži! Videli smo grda obolenja sarkoma na nogah itd. Dvema bolnikoma so zdravniki hoteli nogo odrezati, ali prišel je Poljšak s svojimi mazili, in zdaj je noga ozdravljena, moža hodita in se počutita tako dobro, kakor da nista nikdar imela take strašne bolezni. Videli smo ljudi z ozdravljeno kostno tuberkulozo. Izpod kolena do členov je že razjedala nogo, ali zdaj je vse lepo zaceljeno in zdravo. Neka mlada žena je pokazala svoj dovolj lep nasek, nič se ni poznalo, da ga je še pred meseci manjkalo do polovice, kakor nam je pokazala fotografija. Neki ženi so operativno že odrezali desne prsi, ali raka niso ugonobili, ta je dalje razjedal v globino, in strašna smrt bi ženo rešila daljnega trpljenja. Zdaj je žena zdrava. Rešitelj je bil naš v domovini preganjani in zasmehovani Poljšak.

Neki znamenit zdravnik je tlesknil z

proti Pohorju. Zakaj glej, iz oblakov nad pohorskimi vrhovi se je izluščila čudna prikazen in je plavala dol čez polje: pošasten jezdec, na okostju ogromnega konja jezdeč, ognjen z mračnim, kakor krila velikanske pravljicne ptice plahetajočim plaščem. Od zemlje do neba — se je zazdelo Rajavcu — sega jezdečeva postava. Nad jezdecem pa vse nebo preplavljeno s krvjo, pot jezdečeva čez pokrajino vsa okrvavljena!

Po prvi grozi je kmet dvignil roko, si mel oči, kakor bi se bil pravkar prebudil ali se šele prebujal.

»Ali sanjam? Ali je vendar resnica?»

Zavedel se je, da bedi.

»Morda pa me je le pogled premotil!»

In je s podvojeno pozornostjo pogledal čez polje. A glej, nikjer več sledu o groznem jezdecu.

»Kaj je bilo to? Sanje ali resnična prikazen? Saj pijan vendar nisem.»

Obrisal si je čelo, vse potno od vznemirjenja, dasi ni bil plašljivec.

»Ali nam Bog pošilja znamenja? Znamenja prihajajoče nesreče? Bo Turek ali kuga? Bog se nas usmili in sveta Devica!»

Pospešil je korake, mrmrajoč v večerni mrak, ki je naglo legal na okolico, polglasne molitve, da bi slišal vsaj lastni glas.

III.

»Jezdi, kakor bi jezdil k svojemu dekletu«, je nevoljno godrnjal dan navrh čuvaj ob Dravskih vratih, mrko zroč za mladim jezdecem, ki je pogнал konja v najhujši dir, brž ko je čez most prijezdil.

»Saj se mu najbrž mudi k nji«, se je smejal tovariš, dobro rejen in dobrovoljen možakar srednjih let. »Ali ga ne poznaš? Dominik je, mestnega pisarja sin. Na Hajdini ima nevesto, pravijo.«

»Vsi imajo svoja dekleta in neveste, ti mestni postopaci. In brez dela in skrbi letajo za njimi. Mi pa se trudimo, jih naj stražimo in skrbimo, da jih kmetje ne opetnajstijo pri mostnini in da Turki ne vdero v mesto in te bogatine opleni«, se je hudoval prvi. Zvoljno je vihal dolge brke in mračno gledal za jezdecem.

Bil je res Dominik. In res na poti k nevesti.

Naglo je tekel vranec, a nestrpnemu mladeniču še prepočasi. Ta bi želel, da bi hitel kakor njegove misli, njegovo hrepenenje. Te pa so bile že davno pri ljubljani deklici, ki je že dolgo ni bil videl.

»Kakšna pač je zdaj?»

(Dalje sledi.)

Narodni pregovori.

Gororiti je srebro, melčati pa zlatol

Boljša drži ga, nego voll gal

Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pada!

Vsak jo svoje sreče kovači

Prijateljski nasvet.

»Moja zaročenka je angelj. Iz same ljubezni bi jo pojedel.«

»Daj jo, sicer ti boče čez deset let žal, da je nisi!«

rokami in zaklical: »Kako je mogoče, da je lajik iznašel tako čudežno zdravilo, kako je mogoče, da je lajik mogel priti do takih svetovnih kapacitet, ki so mu dovolili na klinikah in državnih institutih preizkušati neko neznano zdravilo? Kaj takega ne pozna zgodovina!« (Tisti zdravniki, ki so Poljšaku sprva dovolili, da je mogel v Mariboru preizkušati svoje zdravilo, imajo s tem največje zadoščenje, prokletstvo pa bo zasledovalo tiste zavide kratkovidneže, ki so ga od tam pregnali.)

Hvaležni moramo biti dunajskim znanstvenikom, ki so našega Poljšaka ne le povsem rehabilitirali, marveč mu napravili gladko pot do velikanskih uspehov do slave in tudi do blagostanja. V domovini bi lahko umrl v bedi in zaničevanju, kakor se je sicer zgodilo že mnogim velikim možem, ki so postali veliki šele dolgo potem, ko so siromaki poginili . . . A. G.

Primarij g. dr. M. Černič v Mariboru in njegov celjski stanovski tovariš g. dr. Steinfelser sta znala toliko javnosti povedati o Poljšakovem mazaštvu, ko se je bil ta lotil na dr. Černičevo povabilo zdravljenja raka v mariborski bolnici. Zadnji čas pa pišejo in priznavajo Poljšakovo iznajdbo profesorji svetovnega slovesa in oba zgoraj omenjena slovenska odlična zdravilnika pa molčita . . . Ali ni tolik hrup o mazaštvu in sedajni molk nekaj takega, čemur pravimo navadni smrtniki, da sta se omenjena gospoda kirurga temeljito zmotila. Najboljše odreže pač taisti, ki se zadnji smeji! Ta rek bodo dobro pomnili vsi Poljšakovi zdravniški nasprotniki v Jugoslaviji!

*

Vprašanja in odgovori.

Fr. H. v M.

Ali ima Poljšak na Dunaju res lepe uspehe in če bi njegovo mazilo pomagalo zoper močjo bolezen, ko dobivam čudne belkaste pege po vsem telesu?

Odgovor:

Poljšak ima velike uspehe v zadevi raka, v Vašem slučaju pa ne vem, če bi kaj pomagalo. Pač pa Vam svetujem knjigo »Mein System«, ki jo je spisal dr. Swoboda, tam pa najdete primerne zdravilo zoper svojo bolezen.

O. P. v H. v.

Neka jugoslovanska trgovska družba z omejeno zavezo, ki ima sedež v Beogradu, mi pošilja srečke. Jaz plačujem, plačujem, pa nič ne zadene. Kaj je temu vzrok?

Odgovor:

Vi nikdar ne kupite prave številke, to se pravi, da iste številke, ki jih vi imate, niso izrečane. Zahtevajte, da si boste sami številke izvolili, ki jih sami plačate, ne pa, da vam jih družba pošilja. Morda bo več sreče. Zdaj se začne novo kolo igrati. Če vam ne pošlje številke, ki jih vi hočete, pa raje ne igrajte, si vsaj očitka ne boste delali!

J. H. v Z.

Moje vprašanje ste zadnjič natlačili, odgovora pa nisem našel. Kaj vas je pa tako zmešalo? Zato danes ponovno vprašam: Ali bom smel v svoji gostilni točiti na dan volitev?

Odgovor:

Mi smo vam sicer odgovorili, pa se je odgovor zamešal in ga niste videli. Danes vam ponavljamo: Doma ga bodo smeli piti, drugače pa ne, posebno javno ne, bo popolna abstinenca kakor v Ameriki.

Pn. dr. v Z.

Ali veste, če in kje se dobi igra »Moč uniforme«?

Odgovor:

Znano nam je, da je to neka šaloigra v 1 dejanju. Vprašali smo v knjigarni, pa je nimajo. Dejali so, da je najbrž pošla, ker je bila zelo stare izdaje.

G. F. v R.

Ali lahko moja hčerka poroči sina moje sestre?

Odgovor:

To je zelo bližnje sorodstvo, za katerega se potem župnega urada v skrajnem slučaju dobi izpogled. Ženin pa mora v svoji vojaški službi imeti še posebno dovoljenje za ženitev, ki se sorodstva ne tiče, pač pa vojaške službe.

J. S. v Š.

Vstopil bi rad v policijsko službo. Kam se naj javim?

Odgovor:

Imel sem staro hišo in poleg nje postavil novo, staro pa podrl. Zdaj pa mi sosed prepušča hoditi po prejšnji poti. Ali to sme?

L. P. L.

Imel sem staro hišo in poleg nje postavil novo, staro pa podrl. Zdaj pa mi sosed prepušča hoditi po prejšnji poti. Ali to sme?

Odgovor:

Sosed naj vas le lepo pusti po poti hoditi kot dosedaj, ker je obremenitev prostega prehoda na njegovem posestvu, ne pa na stari hiši.

M. K. P.

Hčerko, ki je izučena šivilja, je nekdo naznanil, da mora sedaj kazni plačati, pa niti za doma ne šiva. Zakaj je kaznovana?

Debeli ljudje dosežajo z vestno uporabo naravne »Franz Josefove« grešnice izdatno iztrebljenje črevesa brez vsakega napora. Mnogoštevilna poročila zdravnikov-strokovnjakov potrjujejo, da so tudi oni, ki bolujejo na ledvicah, protinu, revmatizmu, kamnih in sladkorni bolezni, zelo zadovoljni z učinkom naše »Franz Josefove« vode. »Franz Josefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specializiranih trgovinah.

Sveže kot rosa

in belo kot sneg

Bo Vaše perilo, ako perete pravilno. Pomislite le, kako izdaten je Persil.
1 zavitek Persila zadostuje za 25-30 l vode.
Raztopite Persil v mrzli vodi brez vsake primesi! Kuhajte perilo samo enkrat 1/2 ure in ga izpirajte najprej v topli, potem v mrzli vodi.
Tako pranje Vaj bo gotovo vsestransko zadovoljivo.

Persil varuje perilo!

Odgovor:

Ako ni za drugo šivala kot za doma, ne sme biti kaznovana. Če pa šiva, naj prijavi obrt. Zoper kazni se naj takoj pritoži.

A. L. v O.

Imam devet otrok, pa mi pravi občinski tajnik, da moram za cesto plačati za prekomerno uporabo. Ali moram res plačati?

Odgovor:

Je že pravilno! Državnih direktnih davkov in doklad ste oproščeni, toda takih odkupnin in raznih taks pa ne!

H. K. v L. J.

Imam cesto pisano k svoji preši. Ali sme kdo drugi, ki preša na moji preši, tudi tam voziti?

Odgovor:

Oni vozil vam in zato sme voziti.

I. K. v Pr.

Ali lahko brez osebne pravice otvorim vinoč?

Odgovor:

Ne. Lahko pa otvorite po prijavi obrta delikatesno trgovino za prodajo mrzle hrane in sadjevca.

J. K. v K.

Zena me vedno preganja, da ni zdržati ob njej. K posestvu sem nekaj prinesel. Ali lahko terjam plačo?

Odgovor:

Nimate ravno prijetnega življenja. Ako sodnija potrdi ločitev, bo morala žena plačati. Sicer pa poskusite, da si bosta zopet dobra!

V. J. v Sv. T.

Ali smem kupiti grozdje in doma sprešati, ne da bi za to plačal trošarino?

Odgovor:

Lahko kupite in prešate doma, ali celo na preši vinogradnika, ako ste prijaviли finansi, da prešate zase. Od tega mošta ali pozneje vina ne plačate nobene trošarine.

Nerodno povedal. Sreski gospod glavar iz Šmarjete se je nekoč v odlični družbi ponašal z ugodnim stanjem živalskih kužnih bolezni v svojem srezu in je to povedal tako: »Ta mesec je bil prav dober. Ta mesec nisem imel ne kuge na gobcu, ne na parkljih, ne pasje stekline. Samo garje sem imel konjske, pa te sem dobil od Kocjančiča!« — Kocjančič je bil namreč glavar sosednega sresa.